

„Nu-i primejdios omul care te urăște și se războiește cu tine. Pe el știi de unde să-l apuci.”

- Tudor Arghezi

NATIUNEA

continuitate pentru neam și țară

Informație, opinie și atitudine publicistică

Serie Nouă
Anul XIII

Numărul 683
24 - 30 iulie 2024

Acești lideri necrofagi ce fac să pălească și cele violente acțiuni ale trecutului...

Cezar Adonis
Mihalache

Greșeala Rusiei a fost poate aceea că a atacat ea prima... Nu a așteptat să fie ea cea lovită întâi... Cu primul cartuș, fie și orb, produs oriunde în Occident sau chiar de către unchiul Sam... Sau cu prima armă livrată de NATO prin fel și fel de subterfugii... La cea vreme... Și dacă tot a trebuit să lovească prima, nu a făcut-o măcar printr-un intermediar... Un pion... Căci,

lui SUA-NATO. Dar așa, cu ditamai prada așezându-și un colt de labă de urs într-o capcană destul de abil întinsă, lucrurile vor merge de acum înainte doar în direcția războiului în expansiune. A războiului, nu a conflictelor sporadice, zonale. Orice ar fi și, mai ales, indiferent de cine va câștiga acest prim război al lungului conflict (deja necesar, economic, financiar și UE și Statelor Unite), acel următor război de ani, și poate decenii, pus la cale de SUA via Europa...

pean. Se va stârni praful de pușcă peste tot acolo unde Rusia are aliați. Peste tot în lume, ne spun războinicii. Și poate nici Hitler să nu fi avut o asemenea strategie aberantă, de a continua războiul chiar dacă inamicul principal va pierde tot. Dar această lume, cu acești lideri necrofagi, fac să pălească și cele mai violente acțiuni și poate și intenții ale trecutului...

Mai e dară un pas și orice șansă de pace va fi pe zeci de ani năruită... Acel pas în care se va pune

Vrem Pace! Nu vrem Război!

Elena
Radu

Noi, cetățeni ai României, vrem PACE, încetarea tuturor războaielor și vă cerem să vă opriți, să nu mai continuați războaiele și să nu le mai extindeți! Copii, adulți, adolescenți, femei, bărbați, femei însărcinate au murit din cauza orgoliilor voastre și incapacității voastre de a putea să vă soluționați conflictele dintre voi în mod diplomatic. Noi, românii am fost empatici, am suferit, am plâns pentru nenorocirea care a dat peste popoarele voastre. Ne-am deschis casele, ne-am golit bugetul național ca să îi ajutăm. I-am ajutat cu ce am putut. Dar voi tot nu vă opriți. Voi continuați războaiele, le întrețineți și vă încăpățânați să le extindeți, ajutați de șefii restului țărilor de pe glob, prin ajutorul direct pe care vi-l acordă sau prin tăcerea lor.

Nu ne interesează cine are dreptate și cine este vinovat. Din punct de vedere politic, dreptatea este împărțită, depinde din ce unghi privești. Însă, cât timp voi vă luptați fiecare pentru „dreptatea lui”, popoarele voastre mor, popoarele voastre suferă, sunt împrăștiate prin lume, își strigă durerea, suferința, vor să încetați, iar vouă nu vă pasă.

Ați reușit să manipulați toată populația globului și să o împărțiți în susținători ai unuia sau altuia Fie ea chiar Rusia în sine, „murind” pentru pacea viitorului, prin capitularea în fata nebunilor... Căci, războiul a devenit și mijloc și scop... Și moarte și viață, dar nu pentru oricine, și nu viața ca pace, liniște, binecuvântare, ci doar ca viziune a prosperității de război pentru unii...

Niciunul dintre milioanele de ființe omenești care au murit în războaiele pornite de voi nu și-a dorit nici războaie, nici să moară, nici să ucidă și nici să vă jucați voi cu viața lor. Indiferent de argumentele pe care le susțineți pentru începerea războaielor, nu aveți niciun argument pentru menținerea și extinderea lor. Vedem ce se întâmplă în Fâșia Gaza,

vedem ce se întâmplă în Ucraina cum oamenii mor și mor zi de zi, se roagă să se termine, indiferent a căruia dintre voi va fi „victoria”. Vor numai să se oprească și să trăiască în pace, să nu mai trăiască în moarte și să le fie teamă în orice moment pentru viața lor, a copiilor și a familiilor lor.

Vedem cum Rusia a încheiat alianțe militare cu China, Coreea de Nord, Vietnam, Irak și altele. Vedem cum Ucraina a încheiat alianțe militare cu 22 state membre N.A.T.O. (Belgia, Canada, Danemarca, Estonia, Finlanda, Franța, Germania, Islanda, Italia, Letonia, Lituania, Luxemburg, Norvegia, Olanda, Polonia, Portugalia, Regatul Unit, România, Spania, Statele Unite Ale Americii, Suedia, Slovenia), Japonia și UE.

Vedem cum vă creați alianțe militare și vă pregătiți de un război extins la nivel regional, cât și la nivel mondial.

Vedem cum vreți să ne atrageți și pe noi românii în lupta voastră. Însă noi vă spunem de pe acum: nu vom accepta și nu vom lupta în niciunul dintre războaiele voastre! Nu vom accepta nici să fim carne de tun și nici teritoriul României să fie câmp de luptă pentru războaiele voastre! Iar pentru asta vom face tot ceea ce ne stă nouă în putere să nu vă permitem să vă jucați cu viețile noastre așa cum vă jucați cu viețile popoarelor voastre.

Nu vrem război! Nu vrem război nici pe teritoriul nostru nici al altor popoare și vă cerem să opriți crimele pe care le faceți prin menținerea războaielor și extinderea lor!

Vrem Pace!

dacă Moscova ar fi atacat Ucraina printr-un aliat subordonat, fie și unul de sacrificiu (dacă ar fi sărit Occidentul, unchiul Sam, NATO și UE pe el), și ar fi putut fi oricare dintre vecinii Ucrainei, pentru că aproape fiecare dintre aceștia au probleme nerezolvate cu Kievul, și conflictual-istorice, și conflictual-politice, și ar fi putut fi, în primul rând, obedientul Rusiei – Belarusul, dar și Slovacia, Polonia ori Ungaria, după un exercițiu de (re)insertie a acestora în sfera Rusiei, nu doar de influență, nu doar de manipulare, nu doar de război hibrid, așadar, atacând printr-un intermediar, pe un colț din Ucraina (vizat istoricește de oricare dintre vecinii acesteia), cu totul altfel ar fi decurs lucrurile. Altul ar fi fost ritmul de înarmare a Europei dar și pornirea acesteia de a lupta pentru o cauză, totuși, prea îndepărtată de interesele ei imediate. Și pentru ea, ca întreg, și pentru părțile din ea devenite obediente jugu-

Acesta este, de altfel, motivul pentru care generalii americani fac, în numele Europei, declarații tot mai drastice. Nu de provocare, ci de pornire a unui război pe viață și pe moarte cu Rusia. Căci au la dispoziție inamicul pentru atâtea decenii următoare de pus în funcțiune mașinăria de război, industria sa militară, piața de desfacere, gropile de săpat, moartea însăși... De aceea, ne spun ordonanțele unchiului Sam, și dacă Ucraina ar câștiga războiul (!), va trebui să ne pregătim pentru același lucru pe mai departe: pentru război. Și, deja, se caută extinderea vinovățiile Rusiei. Nu doar ca agresor faptic al Ucrainei, ci, indiferent de rezultatul războiului de acum, ca agresor în intenție (nedovedită, dară) al Europei. Definită „a priori” agresor chiar dacă va pierde lupta. Și nu doar agresor al Europei, căci nu va ajunge lumii de demenți ce ne conduc doar un război zonal și apoi extins euro-

problema dintre cine și cine supraviețuiește, dar nu dintre Rusia și Ucraina, ci dintre Rusia și Europa. Și apoi lumea... Ba, cât de curând, vor să încetați, iar vouă nu s-ar putea să nu mai conteze nici procentul acelora ce vor fi trebuit să moară pentru a mai fi, cândva, pace... Și nici măcar cine... Fie ea chiar Rusia în sine, „murind” pentru pacea viitorului, prin capitularea în fata nebunilor... Căci, războiul a devenit și mijloc și scop... Și moarte și viață, dar nu pentru oricine, și nu viața ca pace, liniște, binecuvântare, ci doar ca viziune a prosperității de război pentru unii...

● nici să ucidă și nici să vă jucați voi cu viața lor. Indiferent de argumentele pe care le susțineți pentru începerea războaielor, nu aveți niciun argument pentru menținerea și extinderea lor. Vedem ce se întâmplă în Fâșia Gaza,

Mătușile Puppets...

Marin
Neacșu

Vă mai amintiți de „Păpușile Muppets” și de cei doi clevetitori din balcon? A fost un serial de mare succes, urmărit de românii de toate vârstele. Nici nu conta ce se întâmpla pe scenă, toată lumea aștepta replicile celor doi, care făceau toți banii. Cam așa s-au prezentat Iohannis și Ciucă la Summitul Aniversar N.A.T.O. Rolul lor a fost poate de a distra participanții, căci altfel nu le văd rostul. Nu am aflat ce

Supărat ca prostul pe sat, „nu a mai onorat” dineul oficial, iar Biden a pierdut ocazia să îl întrebe cei îi mai fac copii și cum e viața în Stupidistan. Și toate astea se întâmplă după ce România a deschis larg granițele către toți samsarii și traficanții cu pașaport american, tot la ordin cotrocian, tot în speranța că va primi și el ceva la schimb. Și a primit, un șut în posteriorul prezidențial.

Odată ajunși acasă au trecut la activitățile zilnice. Iohannis a dispărut, (s-o fi dus oare să revadă locul cu ursu’? Ciucă ne vorbește

rilor” din diferite televiziuni naționale sau locale. Dar „catindatul” Ciucă cu 30 și... ani în slujba țării încă mai crede în basmele lui Ispirescu, el ne vorbește despre partenerii noștri și Armata României.

Care parteneri? Care Armată? Care Românie? Îmi face impresia că domnul premier a condus România legat la ochi și habar nu are unde a dus-o. El, ca și renumita Viorica, ca și covrigarul Ciolacu adoarme cu articolul 5 sub pernă. Dacă însă avem în vedere ultima declarație a purtătorului de cuvânt al

catindatului, spuse la balcon, sigur ar fi provocat hohote de răs.

Mergând pe firul păpușilor mai aflăm oarece știri care ne-ar face să râdem dacă nu ar fi de plâns. Aflăm din media că o fostă deputată P.S.D., medic ginecolog fără nicio pregătire în diplomatie, nici nu îi dau numele, „s-a ales” consul la Bilbao. Întrebată ce legătură este între ginecologie și diplomatie, doamna în cauză a spus: „Să știți că este o foarte mare legătură, pentru că atât medicina, cât și postura aceasta de consul general

„Academia Forțelor Terestre «Nicolae Bălcescu» din România are un acord oficial de cooperare cu «Universitatea de Inginerie al Armatei P.L.A.» din Nanjing”.

I-auzi dom’le, nu le-au ajuns serviciile secrete, justiția, armata, contractele economice, militare, acum se bagă aștia și în învățământ. Eu stau și mă întreb de ce mai plătim noi 500 de parlamentari, dacă avem Senatul american care prin comisiile sale dirijează viața internă a românilor? Eu zic să comasăm alegerile parlamentare cu cele americane și să alegem și noi tot senatorii americani. Nu ar fi mai bine? Că și așa, ai noștri, după cum se vede, habar nu au ce vorbesc iar legile nu se fac la București, ci prin alte metropole. Ce nu ne spune Senatul S.U.A. este ce datorie are partenerul nostru strategic către China și cum a ajuns la suma respectivă. Și dacă tot suntem la capitolul humor extern, trecând peste faptul că Trump a ajuns și la propriu și la figurat într-o ureche, gluma anului a devenit încercarea democraților de a acredita ideea că Trump și-ar fi regizat atentatul ca să câștige în popularitate și să se vicimizeze. Nu îi știam pe susținătorii lui Biden atât de glumeți, dar dacă îl susțin în continuare pe Biden se pare că au un simț al humorului și ridicolului foarte dezvoltat. Și încă o idee: eu am spus încă de pe acum două luni că Trump nu va fi lăsat să candideze și am fost aproape de a ajunge proroc. Am ratat, dar... mai e mult până departe...

au făcut pe acolo și nici chiar jurnaliștii români trimiși să proslăvească activitatea delegației române nu au spus nimic. Gâdea a luat un interviu Nassiryanelui dar searbăd, pe măsura ambilor „combatanți”. Multă lume s-a întrebat ce a căutat Ciucă pe-acolo, că oficial nu prea a avut vreun rost. Echipa de campanie a P.N.L. a încercat să ne convingă că Ciucă ar fi fost invitat „neoficial”, pentru că ar fi preferatul Casei Albe la mult prea amânatele și negociatele alegeri prezidențiale. Cel puțin așa și-au dorit cei doi „puppy” să se înțeleagă. Numai că la dineul care a urmat nici unul, nici altul nu au fost prezenți unul supărat că nu i s-a mai dat nicio șepcută, celălalt pentru că nu avea ce căuta pe acolo iar Administrația Casei Albe nu a vrut să încalce protocolul pentru o... slugă, căci așa au ajuns reprezentanții României în fața Înaltelor Porți: slugi prea-plecate, mult prea aplecate. Degeaba a pus Iohannis țara, cu resurse, teritoriu, infrastructura, tehnică militară și militari la dispoziția partenerilor mai mult sau mai puțin strategici, nu a primit nici măcar un moț pe bască.

despre faptul că a decis să candideze la președinție și că suntem amenințați dar trebuie să ne păstrăm calmul. Iată ce spunea domnul Ciucă despre „amenințările televiziunii ruse”: „Televiziunea rusă de stat, care răspândește frecvent propagandă de război, amenință în mod deschis cu atacarea capitalei României. Nu cred că această amenințare este realistă în prezent și cred că ar trebui să ne păstrăm calmul. Datorită partenerilor noștri și Armatei României, suntem în siguranță”. Îmi pare rău să constat că un general al armatei române, fost ministru al apărării, fost premier, confundă televiziunea unui stat cu statul în sine și că deși s-a declarat deja „doctor” în politică, nu știe să facă deosebirea între informare, dezinformare și amenințare.

De când amenință o televiziune un stat cu război? A da, la noi, Radu Tudor poate amenința pe cine vrea el, inclusiv sau mai ales pe Putin, dar nu ia nimeni în serios ce spune măscăriciul. Pe de altă parte, el, Ciucă, ca om de stat ar trebui să comenteze declarațiile celor de-o seamă cu el, nu ale „Tudo-

Kremlinului, Dmitri Peskov, ar cam trebui să transpirăm, dar nu pentru că ar vrea rușii să ne atace ci pentru că noi facem tot posibilul să fim atacați. Peskov spune: „Desigur, prezența concentrată a navelor NATO – acordăm atenție Bulgariei și României, statele de coastă care sunt membre ale alianței (N.A.T.O.) – desigur că aceasta reprezintă o amenințare suplimentară pentru Federația Rusă, mai ales în situația actuală”, dar nici asta nu e amenințare, este doar o atenționare.

Trebuie să ne îngrijoreze această atenționare? Dacă avem în vedere declarația lui Iohannis de la Washington și tratatul semnat dar neratificat cu Ucraina, ar trebui să ne pregătim de ripostă din partea Rusiei. Dacă promisiunile lui Iohannis privind extinderea prezenței americane la Marea Neagră și baze și comandamente americane vor deveni realitate. Așa că scumpe domnule Ciucă, eu zic să vă schimbați consilierii care vă împing la declarații de campanie. Vedeți dvs., Iohannis în aproape zece ani de mandat a învățat să tacă. Știe el de ce. Declarațiile

presupun să lucrezi cu oamenii și cu nevoile lor, să știi să le gestionezi emoțiile, sentimentele, nevoile”. Păi dacă e așa, atunci cei mai potriviți pentru aceste posturi sunt medicii urologi și proctologi. Sunt convins că doamna doctor va reuși să rezolve nevoile românilor din Spania, că pe ale celor din P.S.D. sigur le-a rezolvat, altfel nu ar fi câștigat postul.

Și tot legat de politica externă, de la „Europa Liberă” aflăm o știre devastatoare. Cum care „Europa Liberă”? Europa aia care de câte ori vrea să dea direcții de conduită românilor îl interviează pe Vladuț, Șeful S.M.Ap. și spune el tot ce trebuie. De data asta RL merge direct, nu mai apelează la nimeni și ne transmite direct din Capitoliu, că o comisie de politică externă a Senatului American ne critică cu mânie proletară pentru că ne permitem să mai avem relații cu China. Vă amintiți când ni se spunea să nu mai cumpărăm telefoane chinezești că ne sunt interceptate convorbirile și să le folosim pe ale lor, că oricum ne interceptează și la W.C.? De data asta senatioții americani sunt supărați că

O samă de măsuri...

Marin
Neacșu

Zilele astea, în anul celebrării a trei sferturi de veac de la crearea N.A.T.O., liderii de partid și de stat ai statelor membre s-au întâlnit la Washinton să ia lumină și să dea ce mai are de dat fiecare, unii cu bună ziua, alții cu basca de pământ, alții resurse, muniție, armament, sisteme Patriot, după posibilități. Doar cei care nu sunt membri N.A.T.O. au venit să ia, promisiuni, ajutoare, aplauze. După cum era obiceiul încă din copilăria democrației noastre, când Înalta Poartă era la Istanbul sau la Moscova, ai noștri s-au dus cu căciula în mână și cu pana, să semneze tratate și angajamente, că așa a fost înțelegerea, să vină fiecare cu o ofertă, că nu te duci la stăpân cu mâna goală nu? Al nostru, ca să nu meargă cu mâna goală l-a luat cu el pe Ciucă, deși nu mai e nici șeful S.M.Ap., nici ministrul apărării, nici șeful guvernului, deci unii ar spune că a fost luat cam degeaba. Ei, chiar degeaba nu, că cică Iohannis, conform unor surse pe surse, l-a prezentat pe Ciucă celorlalți șefi sau reprezentanți, ca și când lumea nu ar fi auzit de eroul de la Nassiryah și celebra fasole frecată cu varză acra, sau de „ostașul din slujba țării”. Acuma că tot rulează pe „Pro Arena” serialul cu Zelensky președinte „În slujba poporului” mă întreb și eu, nu se putea un titlu mai original al cărții domnului Ciucă? Ce dracu’ domn’ e, doar la unii merge cu copiatul? Probabil mulți dintre ei se întreabă în slujba cărei țări se află autorul, că la români nu prea se simte și nici Iohannis nu știe. L-a luat cu el pe autor să dea iexplicațiile de rigoare. Una peste alta, eu stau și mă țutur cum să îl prezinte Iohannis pe Ciucă unor oameni cu care acesta e în contact încă de când urma cursurile... dar ce spun eu, cursuri, din maternitate. În plus ce căuta Iohannis pe acolo, că el despre armată știe doar câți nasturi are șlițul și câte kg are bobina de CTy 67, iar despre problemele de stat nimic, că el nu prea a stat prin România, a fost mai mult plecat.

În fine, să revenim la oile strănse la Washington. Cum spuneam, cei mai amărâți au venit cu pixurile pregătite să semneze angajamente și tratate strategice. Cică polonezii deja au semnat un tratat cu Ucraina, prin

care s-ar angaja să apere spațiul de deasupra teritoriului pe care li l-au luat rușii, cu prietenii lor americani și englezi și l-au dat apoi Ucrainei. Așa au primit sarcină. La fel a primit și va semna și Iohannis un tratat de preținie cu Ucraina prin care le va asigura energie, gaze, petrol, cetățenie familiilor oligarhilor din Ucraina, sisteme „Patriot”, și cam tot ce vrea Zele, cât mai e prin zonă. În plus, românii, așa cum s-a decis recent, vor trebui să apere interesele românilor oriunde ar fi ei, adică de prin Moldova, Ucraina, care chiar dacă nu sunt țări N.A.T.O., beneficiază din partea noastră de prevederile articolului „cinci indice unu”. Posibil să fi primit aceleași indicații și „promisiuni” și celelalte țărișoare vecine și furate de ruși, cu teritorii lipite de Kiev. Eu nu știu ce-or fi vorbit ei și nici ce semnează sau stabelesc fără să semneze, dar pot pune pariu că unii deja se gândesc că își vor reîntregi mai târziu țărișoara așa că vor considera că un mic efort în plus nu strică. Culmea este că același lucru l-au făcut și rușii, probabil tot la înțelegere cu Înalta Poartă, că și ei au trecut la apărarea spațiului aerian de pe vechile teritorii rușești și probabil și lor li s-a promis neoficial că vor rămâne cu ele. Trebuia invitată și Rusia la Summit, ca să fie cercul complet. Ca să parafrazez o frază consacrată în media, „omul nostru știe” deja ce vor semna toți ceilalți lideri, dar ne va spune numai după ce semnează aceștia, că poate „unii e șme” și nu mai semnează. Despre ce semnează Iohannis în numele nostru, mai beșeaua, că românul nu trebuie să știe ce a mai vândut el pe unde a fost. Tocmai ce am văzut emisiunea lui Rifai cu Serghei Mizil în care povestea el cum vindea țigări, parfumuri, blugi și casete ca să aibă ce pune pe masă. Slăbuț băiatu’, slăbuț! Păi președinții și premierii noștri nu s-au mândrit cu casete porno, ei au vândut flote, rezerve, regii, e adevărat au dat și tutun, dar nu câteva vagoane, ei au dat regia tutunului cu totul, au vândut armata, petrolul, pământul, independența, suveranitatea, libertatea românului... Ceee, se încurcă ei cu săpunuri și blugi? Mă întreb ce soartă o să aibă viitorii președinți? Vai de capul lor, fii ploii vor fi. Păi ce mai vând ei, cum se mai mențin în scaun, cum să prindă al doilea mandat,

că nu mai e nimic de vândut, e deja vândut sau amanetat tot. Eu nu știu cine o fi prostul care va candida la prezidențiale, poate de asta se feresc și cele două partide să nominalizeze, nu prea mai au ce fura promite sau vinde și atunci cum să se mențină la putere? Vor avea soarta lui Aldo Moro. Doamne păzește! Unii zic că cică tocmai de-aia l-a adus Iohannis pe Ciucă cu el la Washington, să arate lumii pe viitorul președinte. Să-l facă să recunoască față de lumea mare că el va veni la Cotroceni și să nu mai poată da înapoi după aia, că doar „a vorbit cu oamenii”... Ar cădea de neserios nu? Cred că Ciolacu jubilează, a scăpat, dacă Biden e de acord și îl susține pe Ciucă, treaba e aranjată. Ceee? Nu se știe dacă Biden va mai candida sau dacă va ține minte ce s-a vorbit zilele astea? Nicio problemă, America e obișnuită, păi asta face de când s-a născut aproape. Și oricum el candidează doar ca să poată ajunge președinte ăla de este desemnat vice și și mai oricum, nu el a condus America până acuma. Cum cine? Lasă că vă spune Iohannis.

Noi cu ce ne alegem? Să nu vă așteptați să vă spună ce a semnat sau promis el și nici ce i s-a promis lui. Oricum va primi și el ce am primit și noi doar că pentru el va fi o mare surpriză. Săracu’ de el nu e învățat. Noi deja cerem singuri. Alții, mai sugubeți zic că Iohannis s-ar fi dus acolo ca să-și anunțe candidatura la președinția SUA, că tot se vorbește că nu îl mai vor democrații pe Biden. Ar fi un progres pentru America, de la un președinte care nu poate spune ce știe, va ajunge la unul care nu știe ce spune. Și cică l-ar fi luat pe Ciucă cu el ca să își vândă cartea, să scoată bani de campanie. Mai știi? Că tot veni vorba de cărți, auzii că Rick Harrison de la „Așii Amanetului” vine în România să caute cea mai valoroasă carte din lume, o carte de gramatică a limbii române de clasa a VIII-a din anul 1982. Ce o fi acolo nu știu, dar cică cine învață după aia ajunge președinte.

Așadar a fost mare summit mare, lumea N.A.T.O. s-a adunat să stabilească cum să îl bată pe Putin, dar nimeni nu știe cu adevărat cine pe cine va bate. Eu stau și mă întreb, țările astea care au participat în 75 de ani la atâtea misiuni de „instaurare a democrației” organizate de

unchiul Sam prin diferite colțuri ale lumii, plătind cu bani, tehnică, vieți omenești, resurse, fiecare misiune diferent pe unde a fost organizată, nu a învățat și nu învață nimic din ele? Nu s-au săturat de țepe? Și Lumea îl blamează pe bietul Vlad Dracul că a fost țepar. Ce vorbești domn’le?! Vlăduț al nostru a fost bebeluș pe lângă unchiul Sam. Să mai pomenesc și de pieile roșii cât de tăbăcite au fost? Se știe. Cică Ucraina așteaptă sau se așteaptă să fie invitată să adere la N.A.T.O. Păi cum să fie invitată să adere la N.A.T.O., o țară care are probleme teritoriale cu toți vecinii și este în război cu unul din ei? Oare chiar nu știe Zele că ce vrea sau așteaptă el e absurd? În al doilea rând, intrarea în N.A.T.O. presupune vot unanim. Câtă vreme Ucraina va avea în componență teritorii care au aparținut altor state membre, acestea nu vor semna aderarea, indiferent ce motive se vor invoca. Știți cine se opune cel mai mult acuma aderării Ucrainei? S.U.A. și Marea Britanie și voi dovedi că așa e. Dacă una din condițiile de aderare este să nu ai conflict cu vecinii, cine s-a opus vehement în repetate rânduri semnării unui acord de pace între Rusia și Ucraina? Ați ghicit! Răpunsul este că acestea, și altele ceva mai mici ca ele, Nu vor ca Ucraina să intre în N.A.T.O., căci dacă ar vrea, ar face tot posibilul să se înceteze conflictul și nu prin înarmare. Oare nu vede nimeni acest adevăr?

În rest orice s-ar declara, raporta, semna, promite, orice angajamente, amenințări și pumni s-ar ridica, toate sunt de ochii lumii. Conflictul din Ucraina satisface pe deplin producătorii de armament și muniție, tehnică militară, mari companii de exploatare a resurselor din Ucraina și de pretutindeni, marii oligarhi își freacă mâinile, treaba merge unsă câtă vreme e război, merg afacerile lor, lumea sărăcește, se împrumută, milogește, stă cu teamă, de la homeless până la micile state care oricum cotizează și atât. Vor câștiga statele și investitorii care vor „participa” la „reconstrucția Ucrainei” cea care va mai rămâne și cine știe, poate nu doar a Ucrainei. Deja zonele și sferile de interes sunt tranșate.

România, prin conducătorii ei se cam în-

vârte pe lângă o reconstrucție. Și așa, deja stabilesc alții ce tehnică să cumpărăm, ce să facem cu ea odată cumpărată, ce autostrăzi să construim, cui să vindem gazele din Marea Neagră, noi suntem deja ocupați, vom avea cea mai mare bază militară americană din Europa. Iohannis a promis că va mai înființa niște baze militare prin România sau cum a spus el, se vor lua „măsuri concrete pentru creșterea prezenței aliate”. Suntem gata să ne asumăm un rol activ, inclusiv prin găzduirea de structuri solide de comandă și control. Vom definitiva cu Bulgaria crearea unui Comandament Regional pentru Forțele Speciale pe care îl vom pune la dispoziția N.A.T.O.

Dragi români, vizitați-vă țara cât mai aveți timp, că deja Dobrogea, Delta, ieșirea la Marea Neagră, Bucegii, se micșorează pentru români. Ce ne mai promite Iohannis? ” Ne dorim un pachet ambițios care să includă lansarea Misiunii N.A.T.O. în Ucraina!”... Iohannis cere Păi dacă chiar își dorește misiune NATO în Ucraina. și tot rămâne fără funcție, îl propun șeful misiunii. Apropo, mai zicea domnul Iohannis că pentru „Patriot”-ul cedat Ucrainei, România trebuie să fie recompensată „rezonabil” de N.A.T.O. Rezonabil pentru el înseamnă o funcție pe undeva prin U.E., că la N.A.T.O. nu să putu. Așa cum șampania este o băutură pe care o bea clasa muncitoare prin reprezentanții ei, și recompensa o va primi România prin președintele ei.

La final, ca să mai înveselesc puțin atmosfera, câteva citate din declarațiile lui Iohannis la Washington, ceva în genul perlelor de balaureat: „În prezent, România și cetățenii ei beneficiază de cele mai solide garanții de securitate din toate timpurile”. Totodată însă, ” reuniunea are loc în contextul celei mai mari crize de securitate de la sfârșitul celui de-Al Doilea Război Mondial [...] România a devenit mai sigură, mai puternică și mai implicată [...] după cum știm și de acasă și din altă parte, una este discuția în plină campanie și narativul agresiv de administrația curentă...”.

Să așteptăm comunicatul oficial. Va fi mai distractiv.

Nu doar „simple” împrumuturi de țară, ci îndatorări ale viitorului... pe viitor...

Cezar Adonis
Mihalache

Asta reprezintă actualul nivel de reforme „pnrr” (unele deja grabnic bifate) și de șantiere spre nicăieri deschise... Și nu, nu este deloc clar care va fi, de fapt, nivelul nostru de dezvoltare de după aplicarea acestei dintâi „reziliențe”... Pentru că nu avem o diagramă a infrastructurii pentru ani următori, care ar fi trebuit prezentată și spusă unui referendum înaintea acceptării oricărei reforme „la schimb”... Nu știm care ar trebui să fie gradul nostru de dezvoltare postreziliență... Sau dacă nu va rămâne cumva tot la nivel de drumuri, șosele expres și bucăți de autostrăzi... Fără fabrici, fără unități de producție, doar cu depozite și puncte de sortare și reambalare... Cu drumuri care, poate, nu vor căpăta deloc conturul și utilitatea unei infrastructuri naționale necesară nouă... Ci a aceleia dorită de Europa și, mai ales, de Europa cvasimilitarizată, cu axe traversându-ne țara doar pentru a transporta cele

necesare altora... Iar noi rămânând cu zecile de capete și segmente de drumuri de tot felul, dar care nu vor duce nicăieri... Nicăieri în folosul nostru... Nicăieri pentru a contura o infrastructură deservind ceea ce lipsește total din reziliența acceptată... Motoarele economice „mergând” în folosul nostru... Și nu centrele, punctele, fabricile militare reactivitate și bazele folosite de alții fără a primi nici măcar o minimă compensație. Măcar compensarea riscului la care ne-am expus de la poziționarea noastră, cu bagaje cu tot, în folosul Ucrainei. Iar tragic este că, deși se prezintă ca o mare realizare, bifarea a aproape 60 la sută din reformele cerute prin „pnrr” (de fapt, impuse), felul în care arată șantierele deschise prin toată țara prin aceeași reziliență ar trebui să ne pună pe gânduri. Pentru că, dacă „împlinim” planul de reforme (întâiul, în mod cert!), impus prin „pnrr”, iar noi nu am avansat cu șantierele spre un procent care să ne asigure că le vom putea finaliza singuri, atunci bucuria ar trebuie să

fie mai cu măsură. Spre deloc. Pentru că banii pentru încheierea lucrărilor vor trebui aduși de undeva. Sub alte condiții. Sub alte (re)forme de reziliență. Poate sfârșind cu ultima, consemnând săvârșirea lucrărilor (și „lucrărilor”): alungarea noastră sub presiunea poverilor fiscale, a prețurilor, a costurilor, și, nu departe în timp, a taxării a orice, de la aerul pe care îl respirăm, la dreptul de a locui și a trăi aici (fie și dacă va fi o viețuire de subzistență, tot vom fi puși să plătim taxe minime), a impozitării veniturile... nerealizate (dar considerate din pixul fiscal ca fiind minim necesare pentru fiecare dintre noi), fiscalizarea la sânge a locuințelor și mașinilor „de lux” (fie ele și autoturisme achiziționate cu zeci de ani în urmă și ajunse, între timp, la o valoare de circulație mai apropiată de casare decât considerarea prețului de nou)...

Iar când vom trage și noi o „linie”, din aia „punctată”, pentru că, în fapt, nu vom mai putea scrijeli noi hârtia cu socotelile noastre, ci împungerea va fi

doar în cârca noastră fiscală, vom constata că am dat totul (ori că ne-a fost luat, nu va mai conta) pe un mare nimic... Că (ne) am vândut, am lăsat a ne fi mezat, trădat viitorul pentru drumuri ce vor fi depășite, între timp ca rost și utilitate. Pentru că, în loc de a cere noi ce și ce fel de investiții avem nevoie (fabrici, ele motoarele economiei!), ne-am lăsat duși de nas cu un „El dorado” din care, pentru noi, va rămâne doar costul... Când vom constata că reziliența și îndatorarea țării vor fi fost gândite a fi direct proporționale, că nu ni s-a făcut prima (și va fi realizată cu mult mai mult decât sângele nostru fiscal) pentru a scăpa de nevoia de îndatorare, ci, tocmai pentru a o accelera și a o transforma, pe viitor, într-o condiție a subzistenței noastre. Căci, deja, la acest nivel de reforme bifate și de șantiere spre nicăieri deschise, guvernării se împrumută masiv! Și nu pentru cofinanțarea proiectelor, șantierele, al tembelismelor lor definind infrastructura folositoare altora, ci pentru a acoperi... deficitul bugetar.

Or, o țară care se

împrumută de la banca mondială (deocamdată) pentru a acoperi deficitul bugetar este o țara gata ținută pe răbojul datoriilor... Pe mesele de calcul al feluriților „bancheri”, smulgând carnea de pe noi și seva din noi... Iar un guvern care semnează pentru împrumuturi pentru acoperirea deficitului bugetar ar trebui adus în fața instanței pentru înaltă trădare. Pentru că este o trădare. Căci, dacă ar fi vizat binele țării, ar fi stopat toate risipa și cheltuielile din banul public, ar fi redus aparatul bugetar, a fi desființat pensiile cu adevărat politic și administrativ nesimțite, ar fi oprit orice „investiție” prin „pnrr”... Pentru că ar fi fost în interesul nostru să ne împrumutăm, nu pentru a acoperi deficite bugetare, care, în acest fel, vor fi hrănite și vor deveni cu adevărat monstruoase, forțând alte și alte împrumuturi, ar fi trebuit, dară, să ne împrumutăm pentru a face o reziliență autohtonă, fie și dacă era vorba doar de petice de drumuri pentru aparente infrastructuri...

Când nu poți să învingi un adversar, îl elimini...

Petru
Jipa

Voiam să scriu un articol despre marile minți americane care au scripit în filosofia lumii, apoi am aflat despre încercarea de asasinat a fostului președinte Donald Trump. Ce pot să spun, americanii au eliminat patru președinți, apoi tot ei au fost numiți „simbolul democrației”. Abraham Lincoln și William McKinley în timpul celui de-al doilea mandat, James Abram Garfield și John F. Kennedy în timpul primului lor mandat. Un singur președinte a demisionat: Richard Nixon (în timpul celui de-al doilea mandat). Un palmares impresionant. Dar nici palmaresul nostru nu este neglijabil, am însălat un proces și am eliminat legal un președinte. Dar totuși dacă ne întorcem în această filosofie absconsă a unui popor măreț, ce găsim...? Filosofia politică americană se referă la activitatea, tradiția și gândirea filosofilor din Statele Unite ale Americii. Aceasta reflectă și modelează identitatea colectivă a SUA de-a lungul istoriei sale. De la puritanii din secolul al XVII-lea în Noua Anglie, cu accent

pe relația dintre individ și comunitate, la influențele teologiei reformate calvine, filosofia iluministă în secolul al XVIII-lea, filosofia politică americană a evoluat și a fost conturată de gânditorii din istoria sa, inclusiv Părinții Fondatori, care au adaptat și extins ideile iluministe pentru contextul american. Când Cristofor Columb a descoperit „Noua Lume” în 1498, el a deschis calea pentru o nouă eră de explorare, colonizare și interacțiune între Europa și America. Ocuparea și colonizarea Americii de către aventurieri europeni au schimbat sensul asupra filosofiei ce a fost dezvoltată în acest context. Aventurierii europeni care au colonizat America au adus cu ei idei, valori și filosofii din cultura lor de origine. Ei au încorporat aceste idei în eforturile lor de colonizare, guvernare și interacțiune cu populațiile indigene. De asemenea, procesul de colonizare a condus la conflicte, transformări sociale și schimbări culturale profunde în America. Filosofia care a putut să se dezvolte în aceste condiții include idei despre putere, autoritate, drepturile individuale, justiție și relațiile interculturale. Aventurierii și coloniștii

europeni au adus cu ei concepte filozofice precum liberalismul, mercantilismul, dar și idei legate de natura umană, libertate, religie și relațiile dintre oameni și autorități.

Un exemplu de un mare filosof american este John Dewey. John Dewey a fost un filosof, psiholog și educator american care a avut o mare influență în dezvoltarea filosofiei educației și a pragmatismului. Dewey a fost unul dintre fondatorii școlii pragmatice de filosofie și a promovat idei legate de experiența, cercetarea științifică și democrație în filosofia sa. O teorie filozofică asociată cu John Dewey este pragmatismul. Pragmatismul este o orientare filozofică care pune accentul pe consecințele practice și efectele pe care ideile, conceptele sau acțiunile le au în lumea reală. Pragmatismul susține că valoarea adevărului unei propoziții sau teorii trebuie să fie determinată de consecințele practice ale acesteia și de utilitatea sa în rezolvarea problemelor concrete. Pragmatismul a avut o influență semnificativă în filosofia americană și în diverse domenii, cum ar fi psihologia, educația și politica.

În Dex-ul nostru acest cuvânt înseamnă: PRAGMATISM – Curent filozofic de factură idealist-subiectivistă, răspândit mai ales în S.U.A., care neagă adevărul obiectiv proclamând drept unic criteriu al adevărului numai ceea ce este util și avantajos. Acum înțelegem de ce căutam utilul și avantajul prin orice mijloc. Citeam pe site-ul, Brics News: „În primul rând, au încercat să-l reducă la tăcere pe Donald Trump. Apoi, au încercat să-l închidă pe Donald Trump. Acum, au încercat să-l asasineze pe Donald Trump. De ce le este atât de frică?” Și eu mă întreb același lucru, de ce le este frică?

Am căutat să adun câteva opinii al unor oameni adevărați despre această încercare de asasinat... Robert F. Kennedy Jr.: „Acum este momentul ca fiecare american care iubește țara noastră să se retragă din diviziune, să renunțe la orice violență și să se unească în rugăciune pentru președintele Trump și familia sa. Războiul din Ucraina are acum potențialul de a se extinde în Europa și de a se transforma într-un schimb nuclear complet. Dacă se

întâmplă acest lucru, ar fi în parte din cauza că SUA au aruncat arme în conflict”; Alice Elisabeth Weidel (Politician German -AFD): „Tentativa lașă de asasinat asupra lui Donald Trump este un atac la democrație. Violența nu trebuie să devină niciodată un mijloc de confruntare politică. Îi dorim candidatului republican la președinție Donald Trump, o recuperare rapidă și multă putere pentru sarcinile care urmează. Durerea noastră se adresează răniților și rudelor participantului ucis la eveniment”; Orban Viktor, Prim-ministru al Ungariei: „Gândurile și rugăciunile mele sunt la președinte Donald Trump în aceste ore întunecate”; Pacea nu este doar o distanță lipsită de război, ci este o virtute, o stare a minții, o dispoziție pentru bunăvoință, încredere și justiție.”- Baruch Spinoza. Iar Albert Camus a spus: „Pacea este singura luptă care merită”.